

РЕШЕНИЕ

№ 452

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11677** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д. срещу писмо изх.№ 95-00-41/04.10.2019г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието. Твърди се, че писмото представлява нищожен административен акт, тъй като е подписано от името на директора на Дирекция „Правни дейности“ без съответната материална компетентност за това, а на следващо място, че е нищожен административен акт, тъй като е постановен в противоречие с влязлото в сила Решение № 5529/20.09.2019г., постановено по адм.д. № 6272/2019г. по описа на Административен съд София-град. Освен това, писмото, обективиращо повторен отказ по подаденото от жалбоподателя заявление по ЗДОИ, се обосновава, че е незаконосъобразен административен акт, тъй като противоречи на материалния и процесуалния закон и е издаден при неспазване на изискването за форма на административния акт. Сочи се, че по същество не са изпълнени указанията на съда, дадени в посоченото решение, а повторно е издаден същият акт, отменен с него. Поради това се иска обявяване неговата нищожност, при условията на евентуалност – неговата отмяна като незаконосъобразен. Претендират се разноските по производството. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Т. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, че оспореното писмо представлява

законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган при спазване на административнопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и което е неблагоприятно засегнато от него, в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх.№ 95-00-41/22.04.2019г., с което поискал от Министерство на правосъдието предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Списък на издадените през периода от 01.01.2018г. до днес актове в изпълнение на правомощията на министъра, както и текстовете на издадените от него общи и нормативни административни актове;
2. Списък на категориите информация, подлежаща на публикуване в интернет за сферата на дейност на министерството.

Поискано е исканите документи да бъдат предоставени по електронен път като компютърни файлове, на посочения в заявлението електронен адрес.

По това заявление до заявителя е изпратено писмо изх.№ 95-00-41/03.05.2019г. на директор на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието. Жалбоподателят е оспорил това писмо като по оспорването е образувано адм.д. № 6272/2019г. по описа на Административен съд София-град. С Решение № 5529/20.09.2019г., постановено по това дело, съдът е прогласил нищожността на оспорения административен акт като е приел, че лицето, което го е подписало не разполага с материална компетентност за това и е върнал делото като преписка за ново произнасяне от компетентния административен орган.

Във връзка с извършената проверка за материална законосъобразност на акта, съдът е изложил в мотивите на решението, че исканата информация следва да се квалифицира като обществена, а с оспорваното писмо на заявителя не е даден отговор на поставените въпроси като изводите в писмото от страна на ответника са законово съобразени, но не са съобразени с въпросите, обективирани в искането - в заявлението е посочен времеви период, за който се иска достъп до обществена информация, което не е обсъждано като искане по заявлението в оспорваното писмо.

Оспореното в настоящото производство писмо е издадено в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, както се сочи и в него. Същото има само привидно благоприятен за заявителя характер, като по същество обективира отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, по съображения, които съдът ще изложи по-долу. Това го определя като индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Същото е подписано „за директор“ на Дирекция „Правни дейности“, упълномощено лице по ЗДОИ със Заповед № ЛС-04-219/11.04.2019г. на министъра на правосъдието.

Посочената заповед е изискана от съда за установяване компетентността на издателя на акта. Видно от съдържанието ѝ обаче, с нея министърът на правосъдието, възползвайки се от законовата възможност, предвидена в чл.28, ал.2 ЗДОИ, е делегирал правомощията да постановява решения за предоставяне на достъп до обществена информация, респ. откази за предоставяне на достъп до обществена информация, именно на директора на Дирекция „Правни дейности“ в министерството. Оспорения акт не е издаден от него, а вместо него, от трето лице, за чиято материална компетентност по делото не са ангажирани доказателства.

Според разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146. Според ал.2 на с.р. съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

При извършената в съответствие с посочените разпоредби проверка, съдът констатира нищожност на оспорения акт поради липса на материална компетентност на неговия издател – лицето, което го е подписало.

Оспореният отказ е нищожен и на основание чл.177, ал.2 АПК. Съгласно посочената разпоредба, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

Както се посочи, с процесното заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 95-00-41/22.04.2019г., жалбоподателят е поискал предоставянето на: 1. списък на издадените през периода от 01.01.2018г. до момента на подаване на заявлението актове в изпълнение на правомощията на министъра, както и текстовете на издадените от него общи и нормативни административни актове; 2. списък на категориите информация, подлежаща на публикуване в интернет за сферата на дейност на министерството.

В Решение № 5529/20.09.2019г., постановено по адм.д. № 6272/2019г. по описа на Административен съд София-град, съдът изрично е указал при новото произнасяне по подаденото от оспорващия заявление за достъп до обществена информация, отговорът да бъде съобразен с така поставените въпроси, вкл. времевия обхват, за който се иска предоставяне на посочената информация.

В оспореното писмо ответникът отново се е позовал на разпоредбата на чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, приложима към конкретния случай, като отново е препратил заявителя към официалната интернет страница на министерството. Безспорно е задължението на субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ – ръководители на административни структури, да публикуват периодично списък на издадените актове в изпълнение на техните правомощия и текстовете на издадените от органа нормативни и общи административни актове – чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ. Съгласно дефиницията по § 1, т.3 ДР ЗДОИ, "Списък на издадените актове в изпълнение на правомощията на административна структура в системата на изпълнителната власт" е структурирана съвкупност от всички издадени от съответния административен орган нормативни, общи и индивидуални административни актове. При извършената от съда справка на адрес <https://www.justice.government.bg>, сектор „нормативни актове“, посочени в оспореното писмо, не може да бъде установена търсената от заявителя информация, релевантна към заявения от него период, посочен в т.1 от заявлението му. Не може да бъде установена и информацията по т.2 от заявлението – списъкът по чл.15а, ал.3 ЗДОИ, който всеки ръководител на административна структура ежегодно следва да

обявява на интернет страницата си, в сроковете по ал.4 на с.р.

Поради изложеното съдът приема, че по същество в оспореното писмо е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, нищожен, поради липса на материална компетентност на издателя на акта, както и на основание чл.177, ал.2 АПК поради противоречието му с влязлото в сила Решение № 5529/20.09.2019г., постановено по адм.д. № 6272/2019г. по описа на Административен съд София-град.

Предвид горното, следва да бъде обявена нищожността на оспореното писмо и делото да бъде изпратено като преписка за ново произнасяне от компетентния орган – директора на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието, по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 95-00-41/22.04.2019г., при съобразяване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се следват разноски. Такива са доказани в размер на 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.4, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на Ю. Л. Д. нищожността на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх.№ 95-00-41/04.10.2019г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието за произнасяне по заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация вх.№ 95-00-41/22.04.2019г., подадено от Ю. Л. Д., в 14-дневен срок от съобщаване на решението.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на Ю. Л. Д. сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано, на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: